

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 K 012517 20 K

Novi Travnik: 17.12.2020. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudaca: Lazarela Porić, predsjednica vijeća, Zuhdija Ćosić i Darmin Avdić, članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Erme Jusić u kaznenom predmetu optuženika N. S. zbog kaznenog djela ubojstvo iz članka 166. stavak 1. u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Federacije BiH, postupajući po optužnici Kantonalnog tužiteljstva Travnik broj T06 0 KT 0024787 18 od 17.02.2020. godine, nakon glavnog pretresa koji je bio javan, održanog dana 09.12.2020. godine, na kojem su bili nazočni kantonalna tužiteljica Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika Edina Mešić, optuženi N. S. i njegov branitelj Bekir Ferizović, advokat iz Travnika, po obavljenom vijećanju i glasanju, dana 17.12.2020. godine donio je i javno objavio slijedeću:

PRESUDU

N. S., zvan „N.“, sin E. i majke R., rođene K., rođen ... godine u B., nastanjen u mjestu G. ..., općina B., po narodnosti B., državljanin BiH, JMBG:..., bez zanimanja, pismen, završio osnovnu školu, neoženjen, vojsku odslužio u S., ne vodi se VE, nije odlikovan, lošeg imovnog stanja, osuđivan, nalazi se na izdržavanju kazne zatvora

KRIV JE

Što je:

Dana 27.10.2018. godine, u ranim jutarnjim satima oko 01.40 sati u ulici ... bb u B., općina B. u disco klubu „I.“ vlasništvo I. N. u naprijed navedenom mjestu, gdje su kao gosti bili prisutni oštećeni J. A. i N. S. i drugi gosti, nakon što je oštećeni J. A. poručio picu i piće i stao za viseći stol u neposrednoj blizini na udaljenosti od oko 2 metra od stola gdje je stajao S. N. i kad je oštećeni J. A. vidio da ga S. N. gleda i da se rukom drži za desni džep od hlača, oštećeni je prišao do stola S. N. i pitao ga „šta buljiš“, nakon čega je do stola J. A. došao M. E. koji je od oštećenog J.A. uzeo komad pice i stao do J. A. da pojede picu i u kojem trenutku je S. N. u namjeri da liši života oštećenog J. A. došao iza leđa oštećenog sa njegove desne bočne strane iz neposredne blizine zamahnuo preklopnom čakijom- nožem, dužine sječiva oko 9 cm i ubo oštećenog J. A. oštricom predmetnog noža u predjelu vitalnih organa- trbuha, iako svjestan da ubodom sa predmetnom čakijom-nožem sječiva dužine oko 9 cm može usmrtiti oštećenog što je i htio, na koji način je oštećenom nanio teške po život opasne tjelesne povrede u vidu ubodno rezne rane bočne strane trbuha u nivou između prednje i srednje pazušne crte otvara u koži oko 4 cm horizontalno postavljena koja se svojim kanalom postavljenim u smjeru ka unutra (ulijevo) i nagore nastavlja u prostor trbušne duplje zasijecajući donju plohu desnog reznja

jetre u dužini od 6 cm i dubini 1 cm te potom probija(probada) dio poprečnog debelog crijeva završavajući sa ubodom zadorganskog predjela trbuha sa slijedstveno nastalim izlivom crijevnog sadržaja i manje količine krvi u trbušnoj duplji, nakon čega je S. N. iz navedenog objekta izveo M. E. i M. A. koji je radi u obezbjeđenju kao ispomoć u navedenom disko klubu, kad je S. N. predao predmetnu preklopnu čakiju-nož M. E. dok je J. A. odvezen u JU bolnica T. gdje je operisan i hospitaliziran do 14.11.2018. godine

Čime je počinio kazneno djelo ubojstvo u pokušaju iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Kaznenog zakona Federacije BiH.

Pa ga sud temeljem istog članka i uz primjenu članka 42., 43., 49. st. 1., Kaznenog zakona Federacije BiH, te članka 300. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH

OSUĐUJE

Na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine

Na temelju članka 78. st. 1. Kaznenog zakona Federacije BiH, optuženom se izriče mjera sigurnosti oduzimanja predmeta, pa se privremeno oduzeti predmet, preklopna čakija-nož, dužine sječiva oko 9 cm, kao predmet koji je upotrijebljen u počinjenju kaznenog djela, ovom odlukom oduzima trajno i isti se po pravomoćnosti presude ima uništiti.

Na temelju odredbe čl. 202 st. 4 Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH optuženi se u cijelosti oslobađa dužnosti naknade troškova kaznenog postupka.

Na temelju odredbi čl. 212. st. 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH oštećeni A. J. se sa imovinsko-pravnim zahtjevom upućuje na građansku parnicu.

Obrazloženje

Kantonalno tužiteljstvo iz Travnika, svojom optužnicom broj: T06 0 KT 0024787 18 od 17.02.2020. godine, tereti optuženog N. S., da je radnjama bliže opisanim u navedenom optužnom aktu i izreci ove presude počinio kazneno djelo ubojstvo iz članka 166. stavak 1. u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Federacije BiH. Sudac za prethodno saslušanje ovog suda je navedenu optužnicu potvrdio dana 21.02.2020. godine. Izjašnjavajući se o krivnji na ročištu održanom dana 18.06.2020. godine, optuženi se izjasnio da nije kriv, nakon čega je u ovom predmetu zakazan glavni pretres.

Zastupnica optužbe u završnoj riječi je izvršila analizu izvedenih dokaza i zaključila da je istima dokazano da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret, te se posebno pozvala na iskaze svjedoka E. M. i A. M., kao i iskaz oštećenog A. J., dok je ocijenila da je iskaz optuženog usmjeren na izbjegavanje kaznene odgovornosti. Tužiteljica je posebno istakla da se iskazu optuženog ne može pokloniti vjera iz razloga, što je nesporno dokazano, da oštećeni A. J. u vrijeme kritičnog događaja u ruci nije imao ništa osim komada pizze, koja po stavu

tužiteljstva nije nikakav opasan predmet zbog kojeg je bila potrebna reakcija optuženog kakva je uslijedila. Na kraju je predložila da se optuženi oglasi krivim i da se pri tome kao otežavajuća okolnost cijeni njegova dosadašnja osuđivanost.

Nasuprot završnoj riječi kantonalne tužiteljice, branitelj optuženog je u završnoj riječi ponovno prigovorio zakonitosti dokaza CD snimka sa nadzorne kamere iz diskoteke Iskra, a ne sporeći pri tome da njegov branjenik jeste uboo oštećenog, ali je pri tome posebno istakao da je oštećeni izazvao reakciju optuženog svojim ponašanjem, jer je u nekoliko navrata dolazio do njega, provocirao ga, pokazao mu pištolj, zbog čega je njegov branjenik u strahu za sebe odnosno svoj život reagovao i potegao nož. Branitelj je u završnoj riječi ukazao da postoji mogućnost da se u ovom predmetu radi i o teškoj tjelesnoj povredi opasnoj po život, kao i da je njegov branjenik mogao postupati i u nužnoj obrani ili krajnjoj nuždi, te u konačnom je zaključio, da se na ovakvo izvedenim dokazima ne može utvrditi pravo činjenično stanje i da smatra da nije dokazano da je njegov branjenik počinio ovo kazneno djelo, eventualno drugo, a sudu predlaže da prilikom odmjeravanja kazne cijeni ogroman doprinos oštećenog kao i da se optuženi korektno ponašao i da pored činjenice da je osuđivan nekoliko puta u zadnjih 6 godina nije osuđivan, a većinu presuda je trebalo brisati po službenoj dužnosti.

U završnoj riječi optuženi je izjavio da prihvata sve što je rekao njegov branitelj, te dodaje da se izvinjava oštećenom, i žao mu je što se to desilo, a ne poriče da je to učinio, iako nije htio ubiti oštećenog, nego ga je samo htio zaustaviti, jer da ga je htio ubiti, ubo bi ga pet puta, deset ili dvadeset puta.

Tijekom dokaznog postupka sud je izveo predložene dokaze, kako one koje je predložila zastupnica optužbe, tako i one koje je predlagao branitelj optuženika, pa su tako u svojstvu svjedoka optužbe ispitan A. J., kojem je istovremeno predočen zapisnik o saslušanju istog broj KT 0024787 18 od 17.12.2018. godine u dijelu u kojem je iskazivao drugačije, E. M. kojem je istovremeno predočen zapisnik o saslušanju istog broj: KT 0024787 18 od 07.10.2019. godine u dijelu u kojem je iskazivao drugačije i A. M. na glavnom pretresu od 26.08.2020. godine, dok su na nastavku glavnog pretresa od 18.09.2020. godine ispitan M. I., N. I. i H. M. kojem je istovremeno predočen zapisnik o saslušanju istog broj KT 0024787 18 od 08.07.2019. godine u dijelu u kojem je iskaziva drugačije. Vještak sudsko-medicinske struke prof. dr. Zdenko Cihlarž dr. sci. je svoj nalaz iznio na nastavku glavnog pretresa dana 08.10.2020. godine. Na nastavku glavnog pretresa dana 23.10.2020. godine svoj iskaz je dao A. S. kojem je istovremeno predočen zapisnik o saslušanju istog broj KT 0024787 18 od 08.07.2019. godine u dijelu u kojem je iskazivao drugačije, a vještak za biološko vještačenje Elmira Karahasanović je iznijela svoj nalaz na istom tom pretresu. Svjedok E. A. je ispitan na glavnom pretresu od 20.11.2020. godine. Od materijalnih dokaza optužbe prezentirani su i u sudski spis uloženi sudsko medicinsko vještačenje od 02.05.2019. godine stalnog sudskog vještaka prof dr. Cihlarž Zdenka dr. sci. uz dopis Javne ustanove Bolnica T. broj 10-10331/3 od 19.12.2018. godine, otpusni list na ime A. J. za period 27.10.2018. godine do 14.11.2018. godine u dva primjerka, anamneza i nalaz od 30.10.2018. godine, operativni nalaz od 27.10.2018. godine, tok bolesti nalaz od 14.11.2018. godine. Antibioگرامe na ime A. J. broj protokola 1150 od 11.02.2019. godine do 14.02.2019. godine uz nalaz Javne ustanove Opće bolnice Bugojno na dvije strane, recept na ime A. J. od 06.12.2018. godine Javna ustanova Opća

bolnica B., nalaz specijalističke službe Javne ustanove Dom zdravlja Dom zdravlja B. za A. J. od 25.11.2018. godine, nalaz Javne ustanove Bolnica T. specijalistička ambulanta hirurgije od 10.12.2018. godine, nalaz Javne ustanove Bolnica T. specijalistička ambulanta hirurgije od 17.12.2019. godine u dva primjerka, nalaz Javne ustanove Bolnica T. specijalistička ambulanta hirurgije za A. J. od 14.01.2019. godine, nalaz Javne ustanove Dom zdravlja B. specijalistička služba od 11.02.2019. godine, 15.02.2019. godine na dva primjerka, Nalaz i mišljenje biološkog i DNA vještačenja Federalne uprave policije S. broj 09-18/3-04-5-269/19 od 19.04.2019. godine, žuta koverta u kojoj se nalazi privremeno oduzeti nož sa kojim je počinjeno kazneno djelo, zapisnik o uviđaju PU B. broj: 02/4-2-EU:70/18 AE od 27.10.2018. godine, fotodokumentacija PU B. broj: 02/4-2-04-2-EO:70/18 od 27.10.2018. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU B. broj: 02/4-2-61/18 od 27.10.2018. godine, zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta PU B. broj: 02/4-2-61/18 od 27.10.2018. godine, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU B. broj: 02/4-2-10/19 od 02.02.2019. godine, zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta PU B. broj: 02/4-2-10/19 od 02.02.2019. godine uz plavu kovertu u kojoj se nalazi CD snimak, zapisnik o prepoznavanju osoba PU B. broj: 02/4-2-01/19 od 11.01.2019. godine, fotodokumentacija o prepoznavanju PU B. broj: 02/4-2-04-2-SL/19 od 11.01.2019. godine, troškovnik kantonalnog tužiteljstva broj T06 0 KT 0024787 18 od 17.02.2020. godine, izvod iz kaznene evidencije za optuženog N. S. broj 02/4-3-04-2-1-288/18 od 31.10.2018. godine.

Od dokaza obrane pred sudom su svoje iskaze dali svjedoci R. H. i S. V. na glavnom pretresu od 20.11.2020. godine, a optuženi u svojstvu svjedoka je svoj iskaz dao na glavnom pretresu od 09.12.2020. godine, kada je ispitan i svjedok M. D.

Zastupnica optužbe je po izvođenju dokaza obrane, suglasno članku 290. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH izvršila izmjenu činjeničnog opisa optužnice sa neznatnim korekcijama u smislu da je kao vlasnika disko kluba I. označila N. I., umjesto M. I., umjesto udaljenosti optuženog od oštećenog oko 1 metar označila 2 metra, umjesto riječi „momak da li je sve u redu“ koje je oštećeni uputio optuženom izmijenila u „šta buljiš“ te iz činjeničnog opisa ispustila „ničim izazvan“. Obrana je shvatila ovakvu izmjenu optužnog akta i zbog ove korekcije nije tražila nikakvo dodatno vrijeme za pripremu obrane

Sve izvedene dokaze sud je cijenio sukladno odredbi čl. 296. st. 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH pa je od strane suda svaki dokaz cijenjen pojedinačno i u međusobnoj svezi sa ostalim izvedenim dokazima. Temeljem ovakve ocjene dokaza sud poprma utvrđenim da je optuženi počinio radnje bliže opisane u izreci ove presude i da je tim radnjama ostvario sva stvarna i bitna obilježja bića kaznenog djela za koje je oglašen krivim. U konkretnom slučaju optuženi je oglašen krivim za kaznenog djelo ubojstvo u pokušaju iz čl. 166. st. 1. Kaznenog zakona Federacije BiH u svezi sa čl. 28. istog Zakona.

Prije nego što se izvrši analiza izvedenih dokaza treba istaći da je branitelj optuženog na glavnom pretresu nakon što su izvedeni materijalni dokazi optužbe, među kojima je tužiteljstvo sudu prezentiralo CD video nadzora iz diskoteke Iskra, stavio primjedbu na zakonitost navedenog dokaza ističući da su i potvrda o privremenom oduzimanju predmeta PU Bugojno od 02.02.2019. godine i zapisnik o

privremenom oduzimanju predmeta nezakoniti dokazi, iz razloga što nema naredbe o oduzimanju i zato što se ne zna ko je skidao video nadzor što su sami svjedoci odnosno vlasnik i vlasnica tako naveli, a posebno se prigovara da taj CD traje samo 10 sekundi i na istom se ne vidi pristup oštećenog tri puta optuženom.

Člankom 11. stav 2. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH je propisano da sud ne može svoju odluku zasnivati na dokazima pribavljenim povredama ljudskih prava i sloboda propisanih Ustavom i Međunarodnim ugovorima koje je Bosna i Hercegovina ratifikovala, niti na dokazima koji su pribavljeni bitnim povredama ovog Zakona. Stav 3. ovog članka propisuje da sud ne može zasnivati svoju odluku na dokazima koji su dobiveni na osnovu dokaza iz stava 2. ovog članka.

Suprotno navedenom, ovaj sud cijeni da navedeni dokazi nisu pribavljeni na nezakonit način. Člankom 80. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH je propisano da se predmet iz članka 79. stav 1. tog Zakona može privremeno oduzeti i bez naredbe suda, ukoliko postoji opasnost od odlaganja. Ukoliko se osoba koja se pretresa izričito usprotivi oduzimanju predmeta tužitelj će u roku od 72 sata od izvršenog pretresanja podnijeti zahtjev sudiji za prethodni postupak za naknadno odobrenje oduzimanje predmeta.

Tačno je da je video zapis koji je spremljen na CD disk oduzet bez naredbe suda ali uz potpunu i pravilnu primjenu naprijed citirane odredbe članka 80. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH. U kasnijem izlaganju će biti reproducirani iskazi vlasnika ugostiteljskog objekta u kojem se dogodio kritični događaj, ali se sada može utvrditi i to je nesporno, da je vlasnik ugostiteljskog objekta M. I. dobrovoljno predao snimak nadzorne kamere sa svog mobitela, obzirom da je on na mobitelu mogao pratiti zbivanja u ugostiteljskom objektu. To nesporno proizlazi iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta sačinjen u PU B. broj 02/4-2-10/19 od 02.02.2019. godine u kojoj je zaokružena točka 4. kojom je označeno da se sukladno članku 80. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH (oduzimanje bez naredbe) - dobrovoljna predaja od M.I. CD sa video zapisom iz disko kluba I. u ulici ... od noći 27.10.2018. godine 1 komad. U drugom dijelu tog istog zapisnika je navedeno da su privremeno oduzeti predmeti dobrovoljno predati od lica M. I.. Nadalje, o toj dobrovoljnoj predaji predmeta sačinjen je i zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta također u PU B. broj 02/4-2-10/19 od 02.02.2019. godine u kojem je ponovno naglašeno da je lice dobrovoljno predalo predmete i da se radi o CD sa video zapisom kako je to već naprijed navedeno. Privremeno oduzeti predmet je pohranjen i čuvan u prostoriji za čuvanje privremeno oduzetih predmeta u Kantonalskom sudu u Novom Travniku kako to proizlazi iz naredbe ovog suda broj 06 0 K 012517 20 Kps od 21.02.2020. godine. Dakle uz ovakvo izdate potvrde i sačinjene zapisnike, može se zaključiti da se radi o potpuno zakonito pribavljenom dokazu jer je CD sa video zapisom dobrovoljno predat od strane vlasnika objekta, vlasnik se dakle ni u kojem slučaju nije protivio prilikom predavanja istog, tačno je opisano da se radi o video zapisu koji je snimljen u diskoteci I. u B. u noći 27.10.2018. godine i o preuzimanju tog dokaza izdata je potvrda osobi koja je predala video zapis, ovlašteno službeno lice Miroslav Dilber je taj video zapis prenio na tvrdi disk, što je po ocjeni ovog suda zakonito pribavljen dokaz u smislu članka 80. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH i zbog čega se svi suprotni prigovori branitelja optuženog u tom pravcu nisu mogli prihvatiti.

Da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret proizlazi iz dokaza koje je tužiteljstvo prezentiralo sudu, kao i iskaza optuženog kojeg je dao u svojstvu svjedoka.

Inkriminirani događaj se desio dana 27.10.2018. godine oko 01,40 sati u diskoteci I. u B.. Istaknuti činjenični navod nije sporan, i on proizlazi iz iskaza svjedoka kao i materijalnih dokaza. Mjesto događanja je vidljivo i Zapisnika o uviđaju broj: 02/4-2-EU:70/18 AE od 27.10.2018. godine sa pripadajućom foto-dokumentacijom od 27.10.2018. godine. Vrijeme događanja svojim iskazima potvrđuju svjedoci E. M., A. M., M. I., N. I., H. M., A. S., R. H. i S. V.

Izvedeni dokazi potvrđuju i činjenične navode po kojima je optuženi pokušao lišiti života oštećenog A. J. na način, da mu je prišao i iz neposredne blizine u namjeri da oštećenog liši života zamahnuo preklopnom čakijom dužine sječiva oko 9 cm i ubo oštećenog u predjelu vitalnih organa-trbuha.

Svjedoci E. M., A. M., A. S., R. H. i S. V. koji su bili direktni očevici događaja, su potvrdili da je kritičnom događaju prethodio neki nesporazum između optuženog N. S. i oštećenog A. J.

Svjedok oštećeni A. J. opisuje da je oko ponoći došao u diskoteku I., naručio je pizzu i piće, svirala je muzika. U diskoteci je bio njen vlasnik M., njegova supruga, zaštitari, gosti. Od zaštitara poznaje Č., stajao je za stolom – šankom kod stuba preko puta muzike i vidio je da optuženi stoji iza njega metar i po do dva i da bulji u njega. Kasnije je čuo da se on zove N. S. jer ga od prije nije poznavao, i onda ga je upitao je li nešto nije u redu i u čemu je problem, nakon čega je optuženi otišao iza stuba gdje je on stajao. Poslije deset do dvadeset minuta kada je došla pizza, uzeo je komad da zagriže i osjetio je da ga je neko zboo u predjelu stomaka sa njegove desne strane. Tada je vidio da je to optuženi kojeg su zaštitari sklonili i izveli napolje, imao je nož u rukama, a svjedok je izašao za njim i rukama je držao crijeva, prosula se krv. Žena od M. mu je prva pritekla u pomoć, ubrzo je došla policija i hitna i njega su odvezli u bolnicu, imao je tri operacije. Svjedok je bio izričit da je osim što je optuženom rekao „šta buljiš“ nikakvu drugu radnju prema njemu nije poduzeo. Na upit tužiteljice svjedok je bio izričit da nije počastio ni jednog zaštitara, a da je optuženi držao ruke u džepovima nije primijetio, niti da je bilo šta pokazivao. U unakrsnom ispitivanju svjedok oštećeni je bio izričit da nije prilazio za sto optuženom, zna da je još jedna osoba bila sa njim te potvrdio da je imao torbicu, ali da nije ništa pokazivao iz torbice.

Svjedok oštećeni potvrdio je da je nakon kritičnog događaja vršio prepoznavanje osobe, a što proizlazi iz zapisnika PU B. broj 02/4-2-01/19 od 11.01.2019. godine iz kojeg je vidljivo da je svjedok prethodno opisao optuženog kao osobu srednje visine, jake građe, proćelav, sa tetovažama na rukama, te da je od pet osoba radi prepoznavanja, prepoznao osobu pod rednim brojem 3. kao lice koje ga je zbolo nožem u predjelu stomaka, a što je vidljivo i iz fotodokumentacije PU B. broj 02/4-2-04-2-SL/19 od 11.01.2019. godine.

Nasuprot navedenom, svjedok E. M., zvan Č., je sam događaj na glavnom pretresu opisao na nešto drugačiji način. Na početku iskaza je pojasnio da ga zovu Č., da ima dva brata od kojih se jedan zove A., zovu ga R., a poznaje i optuženog i oštećenog,

te je naglasio da se svi zovu po nadimcima, optuženom je nadimak N., a oštećenom A. Kritične noći je bio u disko klubu Iskra, stajao je sa gazdom kojeg zove M. (M. I.) lijevo u čošku, i tu večer je bio kao gost u lokalu. Primijetio je da oštećeni stoji za okruglim crvenim ili crnim stolom u kojem je stub, jer mu je prišao, pozdravili su se, popili su piće i sjeća se da je bila pizza i da je i on jeo sa oštećenim. Optuženi je također bio za stolom nekako iza njih, dva metra udaljenosti. To veće je njegov brat A., zvani R., radio kao zaštitar i sjeća se da mu je M. rekao da mu nešto brat stoji između optuženog i oštećenog, zbog čega je on brata i pitao šta se dešava, a on mu je rekao da se N. i A. svađaju. Tada je prišao N. i pitao ga šta se dešava, a on mu je rekao da mu prilazi A., a svjedok mu je rekao da se ne svađaju i udaljio se. Nije primijetio nikakav fizički kontakt između njih dvojice, niti da je A. imao bilo šta u rukama. Vidio je da je A. prilazio za sto N. i došli su u konflikt, zbog čega su svjedok i njegov brat prišli, te N. i njegovog rođaka sa kojima je stajao izveli vani, a on u tom momentu nije odmah ni shvatio da je A. bio zboden. Tek kad je konobar izašao i rekao im da N. ima nož, nakon čega je on od N. zatražio nož kojeg mu je on i dao, radilo se o čakiji koju je sklopio i držao u ruci dok nije došla policija. Primijetio je na čakiji tragove krvi i nekakve sluzi. Nakon toga je izašao i A. imao je bijelu košulju, vidio je krv i dijelove crijeva ili nešto.

Prednje navode u bitnim dijelovima potvrđuje svjedok A. M., zvan R., koji je kritične noći radio kao zaštitar u diskoteci I.. Poznaje i optuženog i oštećenog koji su to veće bili u lokalu. Sjeća se da je vidio kada je A. prišao N. za sto, ali nije čuo o čemu su razgovarali, pa iako nije vidio da je N. imao bilo šta u rukama, ipak je došao za njegov sto i pitao ga šta se dešava, ali mu on nije ništa odgovorio, nakon čega se udaljio od njegovog stola. Kada je drugi put A. došao N. za sto, to je se desilo i svjedok ni tada nije vidio da je N. imao nešto u rukama. Ne sjeća se da je njegov brat E., koji je bio zajedno sa njim za stolom, prilazio za sto A., a kada je N. zboo A. oni su ga izveli vani (on i brat) i tada je vidio da je N. imao nož, koji je predao, vidio je kod oštećenog krv u predjelu stomaka. Svjedok je istakao da nikakav fizički kontakta između optuženog i oštećenog prije samog događaja nije vidio. I pri unakrsnom ispitivanju svjedok je bio izričiti da nije vidio da je oštećeni uhvatio optuženog za vrat.

Svjedoci M. I. i N. I. su vlasnici diskoteke i bili su prisutni u vrijeme kritičnog događanja. Svjedok M. I. je pojasnio da je njegova supruga upisana kao vlasnik objekta, te da je kritične noći sjedio za stolom sa Č. (E. M.). Oštećenog poznaje dugi niz godina i oslovljava ga kao G. i isti nije pravio nereda u njegovom lokalu. Te večeri je bilo malo posla i kada je Č. primijetio neko čudno dešavanje otišao je za taj sto gdje je bio A., jer se sa njim inače poznao. Sam događaj nije vidio jer je otišao do WC-a, a kada se vratio za sto, konobar M. ga je pitao hoće li obrisati krv i on mu je rekao da obriše, detalja se ne sjeća jer je malo više popio. Ubrzo nakon toga mu je supruga rekla da je A. zboden i on je nakon toga došao do A. i vidio ga da se drži za stomak i da jede pizzu u bašti ispred objekta, a pored njega je bio i E.. Što se tiče CD-a, potvrdio da ga je on dobrovoljno predao policijskim službenicima. Pri unakrsnom ispitivanju svjedok je izjavio da jedino on na svom mobilnom telefonu ima direktan pregled video nadzora i njegova supruga je na njegovom telefonu našla snimljen taj dio kad se događaj desio. Svjedok je pojasnio da su ga kritične noći policajci pitali da li ima video nadzor i on je rekao da nema, jer nije tačno znao ni gdje se to desilo, ni da li je kamerom pokriveno, da bi sutradan njegova supruga našla snimak na mobitelu i onda su javili MUP-u da imaju snimak.

Svjedokinja N. I. je izjavila suglasno da je u vrijeme kritičnog događanja sa prijateljicom bila u diskoteci gdje je bio njen suprug, sjeća se da je vidjela A. zvanog G. da jede pizzu u jednoj ruci, a drugom rukom se drži za stomak i izlazi vani, vidjela je krv i ona mu je rasparala košulju da bi mu ranu sanirala jer je puno krvario, dok ne dođe hitna pomoć koja ga je odvela. U momentima događanja optuženog nije vidjela, ali je na kameri vidjela da je stajao preko puta A., a vidjela ga je i vani kad se sve to desilo. Na kraju je potvrdila da je sam snimak i ona vidjela, ali njen suprug je snimak dao policiji.

U vrijeme kritičnog događanja u diskoteci je kao konobar radio H. M. Sam događaj nije vidio i optuženog i oštećenog poznaje, gazda mu je rekao kada je dolazio iz WC-a da džogerom obriše krv, jer su mislili da se neko potukao. Kasnije je saznao da je N. uboo A.. Ovaj svjedok je također potvrdio da je na fotografiji broj 4. iz predočene fotodokumentacije, u lijevom čošku na podu, ispred stola bilo dvije do tri kapi krvi koju je on obrisao. Pri unakrsnom ispitivanju svjedoku je predočen dio iskaza iz istrage gdje je izjavio da je čuo od gostiju da je A. uboden od strane N. i da mu je tada vlasnik lokala M. I. rekao da obriše krv. Svjedok je potvrdio da je tako bilo bez dodatnih pojašnjenja.

Svjedok S. A. je u svojstvu svjedoka svoj iskaz dao na glavnom pretresu i pojasnio da se sa optuženim zna od djetinjstva i da je sa optuženim bio kritične noći u diskoteci Iskra gdje su sjedili za drugim stolom od vrata. A. J. poznaje jer žive u istom naselju, zovu ga G. i primijetio ga je te noć kad im je počeo prilaziti za sto. Pošto je bila glasna muzika nije čuo šta mu govori, ali je A. prišao N. nešto mu rekao, a N. mu je rukom odmahnuo u smislu da se odmakne od stola. Tri puta je dolazio te večeri. Kad je došao drugi put tada je uhvatio N. za vrat, ali kako je došao zaštitar R., on se odmakao. Sjeća se da je tom prilikom R. njima rekao da ne prave belaj, a u stvari su oni bili cijelo vrijeme za svojim stolom, a oštećeni je dolazio i nešto potezao na N., imao je pik na njega. Iako je zaštitar stao nekako bliže njima u namjeri da spriječi u slučaju nečega, A. je ponovno prošao pored R. i prišao N. i nekako ga udario, zakačio po licu zbog čega ga je N. odgurnuo, a A. je odskočio unazad. Tada su priskočili i R. i Č. prema N. i svjedok ističe da je rekao odmah da čovjek nije kriv, da je A. G. sve izazvao. Tek kada su izašli vani N. mu je rekao da je uboo A.. Svjedok nije vidio da je u tom momentima A. imao išta u rukama, vidio je da ima okačenu torbicu zna da je A. sklon oružju. Pri unakrsnom ispitivanju svjedok je na upit branitelja izjavio da kada je u policiji davao izjavu jedan policajac mu je rekao „neka ga je zboo, više ne znamo šta ćemo sa njim“.

E. A., inspektor za kriminalitet je u svojstvu svjedoka izjavio da je 27.10.2018. godine bio dežurni kada je po prijavi izvršio uviđajne radnje u diskoteci Iskra, rečeno im je tada da je N. S. upotrijebio nož i da je u predjelu stomaka zboo A. J. Sjeća se da su u unutrašnjosti objekta vidjeli par kapljica krvi, tehničar je uradio svoj dio posla, fiksirao, fotografisao, a on je obavio razgovor sa licima koja su bila u unutrašnjosti objekta, sjeća se da su to bila braća M. i konobar, vlasnik objekta, njegova supruga Nina, dok optuženog i oštećenog tada nije vidio. Dobio je informaciju da je oštećeni prebačen u Dom zdravlja u B., od M. su oduzeli nož kojeg je on prethodno uzeo od N. S., a od M. I. je izuzet video nadzor unutrašnjosti objekta. O svemu je sačinio zapisnik o uviđaju. Kada su pronašli optuženog N. S. isti je doveden u službene prostorije, dok se ne sjeća da je vidio niti da je uzimao izjave od H. R. i V. S. Ovaj

svjedok je potvrdio navode M. I., da je razlog zbog kojeg snimak video nadzora nije odmah oduzet, taj što im je vlasnik objekta u prvom momentu rekao da nema video nadzora, a potom da ima, ali da ne pokriva taj dio gdje se događaj desio, da bi naknadno, nakon što je on pregledao, shvatio da ima snimljen taj događaj i o tome ih obavijestio, nakon čega je izvršeno izuzimanje. Ovaj svjedok je upitan i u vezi prethodne izjave svjedoka S. A. da je neko od ovlaštenih službenih lica njemu rekao u smislu „neka ga je zboo, više ne znamo šta ćemo sa njim“, odgovorio da on to lično nije rekao i da misli da je van pameti da neko od njegovih kolega tako nešto kaže. Svjedok je još istakao da do sada nije imao krivične prijave protiv optuženog ili oštećenog, a prilikom unakrsnog ispitivanja je izjavio da je vjerovatno samo mjesto događanja bilo narušeno jer je bilo gostiju, a ukoliko je to konstatirao u zapisniku o uviđaju onda je bilo tako. Misli da je konobar M. nešto brisao, postoji mogućnost da mu je to rekao vlasnik objekta da to uradi. Također mu je poznato da je tek po dobivanju informacije da ipak postoji snimak video nadzora, taj dio poslova je obavio kriminalistički tehničar M. D.

Koncept obrane optuženog N. S. je bio postavljen tako da on jeste nožem ubo oštećenog, ali da je to uradio da bi se odbranio jer je oštećeni prethodno njega udario, prijetio mu pištoljem na način da mu je pokazao dršku pištolja.

Obrana je svojim svjedocima pobijala navedene iskaze svjedoka koje je optužba predložila, i u cilju dokazivanja prethodnog ponašanja oštećenog prema optuženom, pozvala i ispitala svjedoke H. R. i V. S., a na okolnosti izuzimanja snimka video nadzora svjedoka M. D..

Svjedok R. H. je kao i ostali svejdoci potvrdio, da poznaje i optuženog i oštećenog i da je kritične noći bio sa svjedokom S. V. u diskoteci Iskra, gdje je primijetio i N. S. i njegovog rođaka. Dok su pili piće vidio je da je par puta Ado zvani Guma dolazio do N. i nešto mu govorio, jer su bili samo par metara udaljeni od njih. Čuo nije ništa, ali je vidio pokret ruke N. kojim je u smislu da ide od njega, odmahivao A.. Svjedok je opisao da je zadnji put kada je G. došao do N. nešto mu je govorio i udario ga je po glavi da bi se N. ustao i uboo A. Svjedok se nije mogao sjetiti da je vidio da oštećeni hvata za vrat optuženog, ali zna da su reagovali momci iz obezbjeđenja, i da je N. predao nož momku iz obezbjeđenja, da je sačekao policiju i da je govorio da nije kriv. I ovaj svjedok je primijetio da oštećeni ima torbicu.

I svjedok S. V. potvrđuje navode prednjeg svjedoka s tim da je opisao da je fizički kontakt od strane A. prema N. bio preko ruke u njegovu lijevu stranu glave. Vidio je kada je A. zadigao košulju da mu ide krv i da je N. dao nož Č..

Svjedok M. D. krim. tehničar u Policijskoj upravi B. Poznaje sudionike događaja i vlasnike objekta, kritične zgrade je obavio službenu radnju fotografiranja mjesta događaja i pronalaska tragova te je preuzeo snimak video nadzora i isti pohranio na čvrsti mediji. Svjedok nije znao razlog zašto je taj snimak preuzet nakon značajnog protoka vremena, ali se sjeća da se radilo o dobrovoljnoj predaji i da je on sačinio CD na način da je snimak sa mobilnog uređaja stavio na računar i onda ga snimio na tvrdi mediji odnosno na DVD. Pri unakrsnom ispitivanju svjedok je pojasnio da svi tragovi krvi nisu bili obrisani i da je pronašao sitne kapi i brisotine koje nisu bile dobro očišćene.

U konačnom i sam optuženi je u tijeku dokaznog postupka dao svoj iskaz u svojstvu svjedoka, i tom prilikom potvrdio navode A. S. da su zajedno došli u diskoteku Iskra, i da je u jednom momentu od njihovog stola došao A. J. sa njegove lijeve strane i nešto mu govorio, ali zbog muzike ga nije čuo, te mu je odmahnuo rukom da ode. Nakon par minuta je A. je opet prišao i stavio ruku u torbicu i nešto mu govorio u smislu da napusti lokal i počeo je vaditi pištolj iz torbice, odnosno samo ga je držao, kada je došao zaštitar E. koji ga je vratio za njegov sto, da bi opet A. došao do njega i zamahnuo da ga udari, ali se on izmakao, a on ga je udario, a potom ga je uhvatio za vrat, pa obzirom da mu je prije toga pokazao torbicu i od straha da će ostvariti prijeteću izvaditi je iz džepa čakiju u zamahnuo da ga zastavi u predjelu stomaka. Oštećenog poznaje po nasilničkom ponašanju. Poslije tog uboda kada je jedan M. uhvatio njega, a drugi oštećenog izašao je napolje zaklopio čakiju i predao je M. i rekao da zove policiju, gdje je i sačekao istu. Kad su ga odveli inspektor A. mu je rekao da je pregledao snimak i da se sve vidi na snimku, da mu je oštećeni prišao tri puta, da ga je udario, ali da se ne vidi kako ga je držao za vrat. Optuženi tvrdi da se poznaje sa oštećenim i da mu je žao što se to desilo, ali da je u to doba oštećeni od njega bio razvijeniji i jači, imao je strah od njega, osjećao se ugroženim.

Obrana optuženika se pokazuje isključivo sračunatom na izbjegavanje ili pak eventualno umanjeње kaznene odgovornosti. Optuženi smatra da nije kriv, a u završnoj riječi je rekao da nije htio ubiti oštećenog, nego ga je samo htio zaustaviti, jer da ga je htio ubiti, ubo bi ga pet puta, deset ili dvadeset puta. Međutim, nasuprot ovakvoj tvrdnji optuženog, iz snimka nadzorne kamere proizlazi suprotno, jer je sasvim jasno vidljivo je optuženi dva puta zamahnuo nožem prema oštećenom i da su ga ustvari dvojica zaštitara odvojila od oštećenog, i tako spriječila dalje ubadanje i izvela ga vani.

O vrsti i kvalifikaciji povreda koje je oštećeni A.J. kritične prilike zadobio izjašnjavao se vještak sudske medicine prof. dr. Zdenko Cihlarž dr. sci.. Na glavnom pretresu je u cijelosti ostao kod svog prethodnog pismeno sačinjenog nalaza od 02.05.2019. godine. Osnov za izradu nalaza i mišljenja bila je medicinska dokumentacija u spisu, kao i relevantni podaci iz spisa. Medicinska dokumentacija koja je poslužila za izradu nalaza i mišljenja se sastojala iz historije bolesti Bolnice u T. sa periodom liječenja od 27.10. do 23.11.2018. godine sa popratnom medicinskom dokumentacijom, zatim otpusna lista iste službe sa periodom liječenja od 28.11 do 07.01.2019. godine, te kontrolni pregledi hirurga u T. i u B. i nalazi antibiograma brisa rane, a što je sve glasilo, odnosno odnosilo se na ime oštećenog J. A. rođenog ... godine. Iz navedene medicinske dokumentacije vještak je utvrdio da je oštećeni zadobio slijedeće povređivanje: ubodno-reznu ranu desne bočne strane trbuha sa ulaznim otvorom u nivou između prednje i srednje pazdušne crte i to otvora dužine oko 4 cm koji je bio horizontalo postavljen i koji se nastavlja ubodnim kanalom postavljenim u smjeru ka unutra dakle u lijevo, dakle sa desna u lijevo i na gore ulazeći u prostor trbušne šupljine zasijecajući donju plohu desnog režnja jetre u dubini od oko 1 cm i u dužini od oko 6 cm, zatim probadajući dio poprečnog dijela debelog crijeva i završavajući se ubodom u mekom tkivu zadorganskog predjela trbuha a sve to sa slijedstvenim izlivom crijevnog sadržaja i manjom količinom krvi u trbušnu duplju. Vještak je također napomenuo da je u toku operativnog zahvata dana 27.10.2018. godine postavljeni tzv. bipolarni anus kreter naturalis koji je međutim dana 14.11.2018. godine se začepio okludirao, s time što je pomenuta rana u predjelu instaliranog anusa kreter naturalisa lokalno se zagnojila supurirala i tada je učinjen antibiogram i

dalje liječenje je obuhvatilo odgovarajuće antibiotike kojima je to stanje sanirano. Drugih relevantnih medicinskih podataka za traženo vještačenje nije bilo. Na temelju ovakvog nalaza, vještak je izveo zaključak da je oštećeni A. J. rođen godine dana 27.10.2018. godine zadobio pomenuto povređivanje desne strane trbuha, a ovo povređivanje nastalo je ubodom i povlačenjem šiljka i oštrice nekog čvrstog mehaničkog oruđa tipa noža ili nožu slična sredstva, a sasvim moguće i čakije na preklop koja je prikazana na fotografijama označenim brojevima od 6. do 8. fotodokumentacije Ministarstva unutrašnjih poslova T. od 27.10.2018. godine, i to u položaju odnosno poziciji kada bi se povredilac tada držeći povredno sredstvo u svojoj desnoj ruci i to u podhvat u nalazio u desno i manje više iza oštećenog sa ubodom nekog srednje jakog do znatnog intenziteta zamaha, a sa druge strane gledao u prostoru najvjerovatnije u obostranom stojećem položaju. Što se tiče kvalifikacije ove povrede ovim povređivanjem kao i što je to vidljivo iz samog nalaza, život oštećenog je bio doveden u konkretnu, realnu i neposrednu opasnost, pa prema tome sudsko-medicinski gledano, ova povreda ima karakter teške i po život opasne tjelesne povrede.

Vještak Elmira Karasahanović, diplomirani biolog iz oblasti tragova biološkog porijekla, ispitana putem video linka, je također ostala u cijelosti kod svog pismenog podnesenog nalaza i mišljenja Federalne uprave policije broj 09-18/3-04-5-269 od dana 19.04.2019. godine, kojeg je usmeno iznijela na glavnom pretresu i tom prilikom izjavila, da je po naredbi Kantonalnog tužiteljstva T. rađeno biološko i DNA vještačenje dostavljenog materijala koji je bio predstavljen sa nespornim uzorcima bukalne sluznice lica S. N., J. A. i M. E. i nož. Iz uzoraka buklane sluznice S. N., J. A. i M. E. utvrđeni su puni DNA profili. Na sječivu dostavljenog noža utvrđeno je prisustvo tragova humane krvi iz kojih je utvrđen puni DNA profil u potpunost podudaran DNA profilu lica J. A. Na dršci noža je utvrđeno prisustvo tragova humanog porijekla u kojima jednu biološku komponentu čini prisustvo tragova krvi, a iz kojih he utvrđen miješani DNA profil više lica (najmanje tri). Analizom utvrđenog DNA profila konstatovao je da se u istom nalaze aleli sadržani i poklopivi na svim analiziranim genskim lokusima, sa alelima sadržanim u DNA profilu J. A, koji je većinski doprinosioc biološkog traga u utvrđenoj mješavini. Lice N. S. se ne može isključiti kao jedan od mogućih doprinosioca biološkog traga u utvrđenoj mješavini, te dodala da se ni lice M. E. ne može isključiti kao jedan od donora biološkog traga u ovoj mješavini.

Izmijenjenom optužnicom optuženom N. S. je stavljeno na teret da je na mjestu i u vrijeme kako je to činjenično opisano fizički nasrnuo na oštećenog A. J., u namjeri da ga liši života došao iza leđa oštećenog sa njegove desne bočne strane iz neposredne blizine zamahnuo preklopnom čakijom- nožem, dužine sječiva oko 9 cm i ubo oštećenog J. A. oštricom predmetnog noža u predjelu vitalnih organa- trbuha, iako svjestan da ubodom sa predmetnom čakijom-nožem sječiva dužine oko 9 cm može usmrtiti oštećenog što je i htio, na koji način je oštećenom nanio teške, po život opasne tjelesne povrede.

Optužba je pred ovim sudom na glavnom pretresu u direktnom ispitivanju dokazivala i dokazala putem svjedoka A. J., E. M. I A. M., kao i ostalih svjedoka, da je optuženi dana 27.10.2018. godine u ranim jutarnjim satima oko 01,40 sati bio u diskoteci Iskra. Nesporno je da je optuženi sa nožem – preklopnom čakijom dužine sječiva

oko 9 cm uboo oštećenog A. J. u predjelu stomaka. To proizlazi iz svih navedenih dokaza, kako subjektivnih tako i objektivnih, to ni obrana ne spori.

Ono što je sporno je šta je prethodilo kritičnom događaju, a sami svjedoci različito vide to događanje. Svjedoci E. M. i A. M. koji su inače povremeno radili kao zaštitari u diskoteci Iskra, a kritične noći je E. M. u diskoteci bio kao gost, dok je A. M. radio kao obezbjeđenje, su obojica sa svojih pozicija vidjeli neko događanje između optuženog i oštećenog, odnosno vidjeli su da oštećeni prilazi optuženom, nisu čuli šta razgovaraju, ali su primijetili da postoji neki problem između njih, jer su pratili šta se dešava nakon što je oštećeni se vratio za svoj sto, a o činjenici da se nešto događaja između optuženog i oštećenog je upoznat i vlasnik objekta M. I.. Sam svjedok E. M. je bio u neposrednoj blizini oštećenog, koji ga je ponudio sa komadom pizze koju je jeo, i ova dva svjedoka nisu vidjeli nikakav fizički kontakt između optuženog i oštećenog koji je prethodio samom kritičnom događaju. Međutim, svjedok A. S. dijelom potvrđuje navode optuženog, pa je potpuno precizan da je oštećeni tri puta dolazio do stola optuženog, da mu je nešto govorio, da je optuženi odmahivao rukom prema oštećenom, kojom gestom mu je pokazivao da ode, pa je ovaj svjedok čak vidio i da je oštećeni zamahnuo rukom prema glavi optuženog, ali da se ovaj izmakao, pa ga je ipak udario. Svjedoci obrane H. R. i V. S. koji su te noći bili za susjednim stolom, također gosti diskoteke Iskra, su također vidjeli da oštećeni tri puta dolazi za sto optuženog, što im je bilo neobično, i oni vide odmahivanje rukom od strane optuženog, vide i da je oštećeni zamahnuo rukom i da je zakačio optuženog koji se pokušavao izmaći. Kada se sa ovim iskazima usporede sa iskazima oštećenog A. J., koji ne spominje da je uopće prethodno prilazio za sto optuženog i ističe da je samo rekao optuženom „šta buljiš“, jer je navodno optuženi svo to vrijeme koliko je bio u diskoteci upadno gledao u njega, dok optuženi dajući svoj iskaz tvrdi da je oštećeni tri puta prišao za njegov sto, da ga je hvatao za vrat, što niko drugi od svjedoka nije vidio osim A. S., da je oštećeni zamahnuo da ga udari u glavu, a on se izmakao pa i da je u torbici koju je imao na sebi imao pištolj kojeg niko od svjedoka nije vidio osim optuženog i da se oštećeni hvatajući se za dršku pištolja u stvari uputio prijetnje optuženom zbog čega je on u konačnom i reagirao i izvadio čakiju – nož i ubo ga u predjelu stomaka, a sve sa namjerom da odbije od sebe napad oštećenog.

Prilikom analize iskaza svjedoka A. S., H. R., V. S. i optuženog datog u svojstvu svjedoka, primjetno je da ovi svjedoci u dijelu kada opisuju ponašanje oštećenog koje je prethodilo samom događaju su potpuno precizni da je oštećeni tri puta prilazio za stol oštećenom. Međutim u daljem opisu nisu suglasni jer svjedok A. S., vidi da oštećeni optuženog u jednom momentu hvata za vrat, dok svjedoci R. H. i S. V. to ne vide, oni vide kao i svjedok A. S., samo da je oštećeni zamahnuo rukom prema optuženom i da ga je zakačio po glavi. Kod ocjene vjerodostojnosti iskaza ovih svjedoka, ne treba zanemariti da je A. S. rođak optuženog, i po ocjeni ovog suda ovakvo iskazivanje ovog svjedoka je predimenzionirano i usmjereno na pokušaj da olakša poziciju optuženog. Ovakvom zaključku doprinio je i navod svjedoka da mu je poznato da je oštećeni sklon oružju i da su mu djelatnici policije rekli „neka ga je ubo, jer ne znaju šta će s njim“. Svjedok A. E. je izričito pobio ovakve navode, a sa druge strane nema dokaza da je oštećeni sklon protupravnom ponašanju, dokazi u tom pravcu nisu izvedeni

Da je oštećeni tom prilikom imao u torbici pištolj ovaj sud nije mogao prihvatiti istinitim. Naime, niko od svjedoka taj pištolj nije vidio, pa tako ni svjedok A. S. koji je bio u neposrednoj blizini optuženog, kao ni svjedoci H. R. i V. S. Torbica u kojoj je navodno bio pištolj po kazivanju optuženog je kod oštećenog bio i nakon ranjavanja i sa istom je odveden i u Dom zdravlja, i ni tada, dakle kada je oštećenom pružana prva medicinska pomoć, nigdje nije kod oštećenog evidentirano posjedovanje pištolja.

Naprijed navedenim iskazima, sud poklanja svoju vjeru jer u bitnim i odlučnim činjenicama izjavljuju suglasno. Cijeneći ove iskaze sud može prije svega zaključiti da je oštećeni dajući svoj iskaz evidentno neke stvari prešutio, jer u dijelu njegovoj iskazivanja da je optuženom samo rekao „šta buljiš“, dok svi ostali svjedoci tvrde da je upravo oštećeni prilazio optuženom i da mu je nešto govorio, što je u konačnom prouzrokovalo reakciju optuženog, pa po ocjeni ovog suda u tom dijelu iskaz oštećenog se ne može prihvatiti. Naime, ni optuženi ni oštećeni sudu nisu iznijeli motiv, odnosno razlog zbog čega su se sukobili, ali u konačnom to nije bitno obilježje djela koje je stavljeno na teret optuženom, pa u tom pravcu nije bilo potrebe izvođenja daljih dokaza.

Iako identitet optuženog nije bio sporan, dio iskaza oštećenog, kojim tvrdi da optuženog ne poznaje, je također doveden u sumnju. Naime, u tijeku istražnog postupka je provedena radnja prepoznavanja koja je evidentirana zapisnikom PU Bugojno broj 02/4-2-01/19 od 11.01.2019. godine i fotodokumentacije koja je prateći dio tog zapisnika, gdje je oštećeni A. J. prethodno opisao, a potom od pet osoba prepoznao osobu pod rednim brojem 3. kao lice koje ga je napalo, odnosno zbolu u predjelu stomaka u diskoteci Iskra dana 27.10.2018. godine. Međutim, opet iz iskaza ispitanih svjedoka očevidaca događaja, proizlazi da su optuženi i oštećeni živjeli u istom mjestu i da se poznaju dugi niz godina, iako je oštećeni trenutno nastanjen u Novom Travniku. Sud zaključuje da je opće poznata činjenica da je B. mala sredina, da se velika većina ljudi poznaje, ako ne osobno, onda iz „viđenja“, a ovaj zaključak se temelji i na specifičnosti upravo u ovom predmetu, a to je da se i optuženi i oštećeni i svjedoci ne samo da se poznaju nego i znaju nadimke jedni drugima i uporno se oslovljavaju kao A. (A. J.), N. (N. S.), Č. (E. M.), R. (A. M.) i tako dalje.

Dakle, i ovaj sud prihvata da je oštećeni kritične noći svojim ponašanjem prouzrokovao reakciju optuženog i poklanja svoju vjeru iskazima svjedoka E. M., A. M., ali i iskazima svjedoka A. S., pa i R. H. i S. V. u smislu da je oštećeni prilazio za sto optuženog i da mu je nešto govorio, pa i da je zamahnuo rukom i zakačio ga, što je u konačnom prouzrokovalo sam kritični događaj. Sud nalazi da svjedoci E. M. i A. M. sa svojih pozicija nisu mogli vidjeti taj fizički kontakt kojeg vide ovi svjedoci. Od odlučnog značaja nije činjenica da li je oštećeni prišao tri puta ili jednom za sto optuženog iz razloga što je i osobama koje su stajale sa strane, pa tako i braći M. odmah bilo jasno da između njih postoji neki problem koji bi mogao eskalirati što se u konačnom i dogodilo, a oni nisu uspjeli pravovremeno reagirati.

Oštećenik je kritične prilike zadobio teške tjelesne ozljede opasne po život u vidu ubodno rezne rane bočne strane trbuha u nivou između prednje i srednje pazušne crte otvara u koži oko 4 cm horizontalno postavljena koja se svojim kanalom postavljenim u smjeru ka unutra (ulijevo) i nagore nastavlja u prostor trbušne duplje zasijecajući donju plohu desnog režnja jetre u dužini od 6 cm i dubini 1 cm, te potom

probija (probada) dio poprečnog debelog crijeva završavajući sa ubodom zadorganskog predjela trbuha sa slijedstveno nastalim izlivom crijevnog sadržaja i manje količine krvi u trbušnoj duplji. Vrstu i težinu tjelesne ozljede potvrđuje nalaz vještaka sudske medicine prof. dr. Zdenko Cihlarž dr. sci. Na nalaz vještaka, koji je sud u cijelosti prihvatio, stranke i branitelj optuženika nisu imali primjedbi. Sam nalaz je sačinjen po pravilima struke i uz korištenje znanja i vještine koju vještak posjeduje. Prilikom izrade nalaza vještak je koristio obimnu medicinsku dokumentaciju JU Bolnica T. i J.U. Opće Bolnice B.. Prilikom usmenog pojašnjenja prethodno podnesenog pismenog nalaza vještak sudske medicine ističe da je ovom ubodno reznom ranom život oštećenog je bio doveden u realnu, konkretnu i neposrednu opasnost, te stoga ova povreda nosi obilježje teške po život opasne povrede. Ovakvim povređivanjem je došlo i do oštećenja crijeva, i izliva crijevnog sadržaja u trbušnu duplju, a istodobno uslijed zasijecanja donje površine jetre, došlo i do izliva krvi. Sve to bi prije svega izliv crijevnog sadržaja koji je infektivan doveo do zapaljenja trbušnice tzv. difuznog gnojnog peritonitisa koji obligatorno bez hirurške intervencije završava egzitusom, a uz to i krvarenje u trbušnu duplju iz jednog velikog parehimeteoznog organa koji također u sebi ima velike krvne sudove žuč, žučne kanaliće, pa bi pored toga došlo i do ugrožavanje života uslijed gubitka krvi, a istodobno do isticanja žući koja bi sada kako bi rekao kombinovano sa ovim peritonitisom izazvanim izlivom crijevnog sadržaja tzv. sterokuralnog peritonitisa dovelo i do bilijarnog peritonitisa, tako da je to inkompatibilno, da bi čovjek mogao to da preživi.

Vještak je također pojasnio da se ne može sa sigurnošću kazati koja je dubina ubodne rane kod oštećenog znajući da je sječivo dužine 9 cm, jer je ubod nanesen nekim srednje jakim ili znatnim zamahom, u sklopu tog zamaha dolazi do ugibanja trbušne stijenke, tako da kraći nož, odnosno sječivo može da dovede, uslijed tog ugibanja, da dublje prodre određeni dio tijela. U praksi se ne može sa sigurnošću reći na osnovu dužine sječiva koliko je rana duga i da li je išla do kraja ili nije, ali ono što je u konkretnom slučaju navedeno, ubodni kanal je bio prilično dugačak jer anatomski gledano to je sa desne strane i on zahvata debelo crijevo, te zaključuje da je on najmanje bio toliko dug sedam, osam, možda i deset centimetra.

Radi se o teškoj po život opasnoj tjelesnoj ozljedi. Rana koja je oštećeniku nanesena je tzv. ubodno rezna rana donjeg desnog dijela prednje trbušne stijenke koja je nastala ubodom noža ili nožu sličnog sredstva, i to ubodom nekog srednje jakog do znatnog intenziteta zamaha, a u položaju kada se oštećenik povrediocu u tom trenutku nalazio okrenut frontalno ili pod nekim manjim otklonom od tog položaja. Gledano u prostoru, oštećenik i povredilac su bili u stojećem položaju, pri čemu je povredilac mogao držati nož (ili nožu slično sredstvo) u svojoj desnoj ruci, vršeći zamah i ubod u položaju kada nož drži u podhvat (u položaju kada se isti nalazi u šaci oštricom odnosno šiljkom bliže palcu).

U završnoj riječi branitelj optuženog je slijedeći postavljeni koncept obrane isticao da je njegov branjenik morao reagirati i iz razloga što je oštećeni i fizičkom konstitucijom vidno jači od njegovog branjenika, osobito iz razloga što optuženi nije bio nabilndan u vrijeme kritičnog događaja i bio je značajno slabije konstitucije u odnosu na oštećenog, što je vidljivo i iz fotodokumentacije iz čega zaključuje da se u radnjama optuženog ne bi moglo raditi o kaznenom djelu ubojstva u pokušaju iz članka 166. stav 1. u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Federacije BiH nego

eventualno o nekom drugom kaznenom djelu, možda teškoj tjelesnoj povredi opasnoj po život.

Ovakvi neodređeni paušalni navodi nisu mogli biti prihvaćeni. Ono što je evidentno je jedino da je optuženi nešto niži od oštećenog, ali je optuženi jače fizičke konstitucije i po ocjeni ovog suda ne može se smatrati da je ni u vrijeme kritičnog događanja bio fizički inferioran u odnosu na oštećenog, pogotovo kada se uzme u obzir da je optuženi 5 godina mlađi od oštećenog. Ovaj sud je upravo cijeneći kako objektivni tako i subjektivni odnos optuženog prema počinjenom kaznenom djelu našao da je optuženi u fizičkom napadu na oštećenog koristio nož, kao i da je oštećenom zadao ubodno reznu ranu u predjelu stomaka gdje se nalaze vitalni organi, te da je postupajući tako morao znati da takvim radnjama može izazvati smrt oštećenog, jer nanošenje povrede opasnim oruđem podobnim da se prouzrokuju teška tjelesna oštećenja može dovesti i do smrtne posljedice. Stoga sud cijeni da je optuženi kritične prilike postupao umišljajno. Oštećenom je nanesena tjelesna ozljeda u predjelu desne bočne strane trbuha, u nivou između prednje i srednje pazušne crte. Lokalizacija tjelesne ozljede je takav da su u blizini iste smješteni vitalni organi. Ozljeđivanje navedenih organa realno može dovesti do smrtnog ishoda kod ozljeđene osobe. Optuženi je svjestan mogućnosti nastupanja zabranjene posljedice i on istu hoće. Tijekom postupka se nije postavilo pitanje uračunljivosti optuženog pa sud zaključuje da se radi o psihički zdravoj osobi koja je u vrijeme poduzimanja inkriminiranih radnji svjesna istih i koja je mogla upravljati svojim postupcima.

Jedno od pitanja koje je postavila obrana u završnoj riječi je i pitanje postojanja nužne obrane odnosno prekoračenje iste. Člankom 26. stav 2. Kaznenog zakona Federacije BiH je propisano da je nužna ona obrana koja je neophodno potrebna da učinitelj od sebe ili drugog odbije istovremeni ili direktno predstojeći protupravni napad, a koja je srazmjerna napadu. Stavom 3. istog članka je propisano da učinitelj koji prekorači granice nužne obrane se može blaže kazniti, a ako je prekoračenje učinio zbog jake razdražanosti ili straha izazvanog napadom može se i osloboditi od kazne. Optuženi se branio da je kritične noći oštećeni dolazio tri puta za njegov sto, da mu je nešto govorio, da je zamahnuo rukom, zakačio ga po glavi, pa čak da ga je uhvatio za vrat i u konačnom da se hvatao za dršku pištolja koju je imao u torbici, a da su sve to razložili zbog kojih se on morao obraniti od takvog napadanja oštećenog prema njemu, zbog čega ga je ubo nožem. Kako je to naprijed analizirano, ovaj sud prihvata da je oštećeni dolaskom za sto optuženog izazvao njegovu reakciju, pa i da ga je zakačio rukom po glavi, ali nasuprot tome nije sa sigurnošću utvrđeno da je oštećeni optuženog hvatao za vrat, niti da je imao pištolj u torbici. I pored navedenog, ipak se ne može izvesti zaključak da je optuženi na navedeni način postupao u nužnoj obrani. Ono što je po ocjeni ovog suda nesporno dokazano jeste da je oštećeni u kritično vrijeme u ruci imao komad pizze, jer je prethodno, kako to potvrđuju izvedeni dokazi, naručio i jeo pizzu, u čemu mu se pridružio E. M., i ukoliko se može smatrati da je oštećeni prethodno nešto poduzeo prema optuženom, onda bi to mogla biti verbalna provokacija, zbog koje je optuženi negodovao odmahivanjem ruke prema oštećenom, pa i zamahivanje rukom prema optuženom kada ga je zakačio po glavi.

Kod nužne obrane između ostalog, odlučno je utvrditi istovremenost protupravnog napada, čega u konkretnom slučaju nije bilo. Dakle, osim utvrđene činjenice da oštećeni za sto optuženog nije došao sa bilo kakvim oruđem ili oružjem, iz izvedenih

dokaza se može zaključiti i da je taj „protupravni napad“ odnosno verbalna i dijelom fizička provokacija upućena od strane oštećenog prema optuženom, već završila jer se oštećeni nakon izrečenog, odnosno poduzetog, počeo vraćati za svoj sto. Ovakav zaključak suda se temelji na nalazu i mišljenju vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarž koji je vrlo precizno na temelju nastale povrede istakao da je pomenuto povređivanje nastalo u položaju kada bi se povredilac (optuženi) tada držeći povredno sredstvo u svojoj desnoj ruci i to u podhvat, nalazio udesno i manje više iza oštećenog. Dakle, iz ovog se nesporno može zaključiti da se ne može govoriti o nužnoj obrani jer nedostaje momenat istovremenosti radnje, jer se optuženi u momentu kada zadaje povredu nalazi iza oštećenog udesno, te je sasvim jasno da u tim momentima nema čak ni verbalne provokacije od strane oštećenog prema optuženom, u tim momentima oštećeni u ruci drži pizzu i stoga pozivanje optuženog na nužnu obranu je potpuno neutemeljeno, jer ne postoji istodobni protupravni napad, a kad nema nužne obrane, nema ni njenog prekoračenja. Slijedom navedenog ne može se smatrati da je u konkretnoj situaciji optuženi bio neposredno ugrožen ni u tjelesnom integritetu ni u svom životu, od oštećenog, niti da je bio uplašen da bi reagirao nožem kao jedinim mogućim načinom da se obrani od napada. Odbijanje napada je dopušteno samo dok napad traje. Dakle, kada prestane napad, prestaje i pravo na odbijanje napada.

Za kaznenog djelo za koje je optuženi oglašen krivim, ubojstvo u pokušaju iz članka 166. stav 1. Kaznenog zakona Federacije BiH u svezi sa člankom 28. istog zakona zapriječena je kazna zatvora od najmanje 5 godina. Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne sud je uzeo u obzir sve okolnosti vezane za predmetno kazneno djelo i počinitelja (odgovarajuća primjena članka 49. stav 1. ranije navedenog zakona). Od olakotnih okolnosti koje su se stekle na strani optuženog sud je cijenio prije svega da je kazneno djelo ostalo u pokušaju. Člankom 28. stav 2. Kaznenog zakona Federacije BiH je propisano da će se učinitelju za pokušaj kaznenog djela kazniti u granicama kazne propisane za to kazneno djelo, a može se i blaže kazniti. Objektivna slika inkriminiranog događaja ukazuje da je nastanku istog doprinio i sam oštećeni. Navedene okolnosti opravdano upućuju na zaključak o postojanju osobito olakotnih okolnosti koje ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja. Nasuprot navedenom na strani optuženog sud je našao i otegotne okolnosti koje se ogledaju u nespornoj činjenici da je optuženi u periodu od 2004. do 2014. godine osuđivan 12 puta i to u glavnom zbog kaznenih djela protiv imovine, ali i zbog druge vrste kaznenih djela. Optuženi se i u vrijeme vođenja ovog kaznenog postupka nalazi na izdržavanju kazne zatvora u trajanju od 4 godine i 4 mjeseca po presudi Okružnog suda iz Banja Luke sve do 2025. godine. Sve navedeno upućuje na zaključak da se radi o osobi, povratniku u počinjenju kaznenih djela, ali i pored toga ovaj sud je mišljenja da se svrha kažnjavanja može postići sa izrečenom kaznom zatvora u trajanju od 3 godine. Ovdje treba naglasiti da se nije mogla prihvatiti konstatacija branitelja izrečena u završnoj riječi, da je navedene kazne trebalo brisati, jer to iz izvatka iz kaznene evidencije ne proizlazi, odnosno nije evidentirano da je neka izrečena kazna brisana. Razlog za to može biti u zakonskoj odredbi propisanoj člankom 125. Kaznenog zakona Federacije BiH, da se kazne, pa tako i zatvorska kazna može brisati u određenom roku pod uvjetom da osuđenik ne počini novo kazneno djelo, a kako je to naprijed navedeno osuđeni je u međuvremenu činio kaznena djela. Ocjena je ovog suda da ovako izrečena kazna odgovara stupnju kaznene odgovornosti optuženog i težini kaznenog djela koje je optuženi počinio. Izrečenom kaznom se treba ostvariti svrha kažnjavanja propisana

odredbom članka 42. Kaznenog zakona Federacije BiH. Istovremeno izrečenom kaznom se izražava društvena osuda počinjenog kaznenog djela i opravdano je očekivati da će ista utjecati na optuženika da u buduće kaznena djela ne čini (specijalna prevencija). Svrha specijalne prevencije se također treba ostvariti izrečenom kaznom (utjecaj na svijest građana o pogibeljnosti kaznenih djela i o pravednosti kažnjavanja počinitelja).

Prilikom izjašnjavanja u svojstvu svjedoka, a i u završnoj riječi, oštećeni A. J. je u pogledu ispostavljanja imovinskopravnog zahtjeva je izjavio da liječenje još nije završio i da traži da se sa istim uputi na građansku parnicu.

Od optuženika su predmeti koji su privremeno oduzeti i to preklopna čakija – nož dužine sječiva 9 cm, kao predmet koji je upotrijebljen u počinjenju kaznenog djela, ovom odlukom oduzet trajno, a sve sukladno odredbi članka 78. Kaznenog zakona Federacije BiH, te je istovremeno odlučeno da se po pravomoćnosti presude upotrijebljeno sredstvo ima uništiti.

Sud je primjenom članka 202. stav 4. Zakona o kaznenom postupku Federacije BiH odlučio da se optuženi u cijelosti oslobađa od dužnosti naknade troškova kaznenog postupka iz razloga što je optuženi bez zanimanja, nezaposlen i bez ikakvih stalnih primanja. Kao bitna činjenica koja je doprinijela ovakvoj odluci suda je i da se optuženi i sada nalazi na izdržavanju kazne zatvora sve do 2025. godine, pa nije ni za očekivati da će biti u mogućnosti ostvariti neke prihode zbog čega je ocijenjeno da nisu ispunjene pretpostavke da se bi se optuženi mogao obvezati na snošenje troškova kaznenog postupka.

Iz svih ranije navedenih razloga odlučeno je kao u izreci.

POUKA:

Protiv ove presude se može izjaviti žalba Vrhovnom sudu F BiH Sarajevo u roku od 15 dana računajući od dana prijema iste. Žalba se podnosi putem ovoga suda.

Zapisničar
Erma Jusić

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić